
258. Mette Frederiksen (Main speech)

Tak for det. Nu kunne der jo godt være en enkelt i salen, der håbede på en kop kaffe, men I får endnu en statsministertale i stedet for. Spøg til side. Hjertelig velkommen til Danmark, hjertelig velkommen til Christiansborg og Folketingssalen, som vi jo selv betragter som noget af det fineste i vores demokrati. Det er dejligt at se så mange gode venner og kollegaer fra hele Norden, som igen kan være samlet for at diskutere alt det, der samler os, diskutere det, der udfordrer os, og diskutere de mange forskellige både nationale, nordeuropæiske, europæiske og globale udfordringer, vi står over for.

Jeg har set frem til debatten med jer i dag og må sige, at jeg lyttede til Stoltenberg med endda meget, meget stor interesse og vil gerne kvitere for, at I i det nordiske samarbejde ved at invitere Stoltenberg har besluttet jer til at have et stærkere fokus på det sikkerhedspolitiske og forsvarspolitiske, for der er i mine øjne ingen tvivl om, at vi ser ind i en fremtid, som er mere dystert, og som er mere kompleks, når vi kigger på både den sikkerhedspolitiske scene og de sikkerhedspolitiske udfordringer. Der rejser sig og vil rejse sig en række dilemmaer, og derfor er det godt, at vi har diskussionen hen over vores grænser.

Jeg synes, at Norden er et godt udgangspunkt at have. Det er godt, at vi har hinandens ryg; vi ligner hinanden; vi minder om hinanden; der er en umiddelbar forståelse, når vi møder hinanden, fordi der både er en fælles arv og en fælles historie, men også så utrolig mange fællestræk. Og når resten af verden kigger på vores store jordklode, tror jeg, at mange af dem tænker på Norden som et meget særligt og i manges øjne også et lidt mærkeligt sted på jordkloden, for hvordan i alverden er det lykkedes os at skabe så gode samfund, som det er lykkedes i alle de nordiske lande? Så vi bærer meget i fællesskab, og vi har fantastisk gode muligheder for at

videreudvikle vores egen region, gøre vores samfund rigere, dygtigere, grønnere og stærkere, men vi har også nogle unikke muligheder for at sætte en global dagsorden med menneskerettigheder, opbakning til retsstaten, troen på multilateralismen og insisteren på det internationale forpligtende samarbejde.

Så er alle os, der sidder her, og alle vores kollegaer i de nationale parlamenter, alle de dygtige nordiske lønmodtagere, virksomheder og forskere og andre jo den globale showcase på, hvordan man skal skabe den nødvendige grønne forandring, for vi er hver især og tilsammen lige nu i gang med at vise, hvordan man sikrer den grønne transformation og høje klimaambitioner, samtidig med at vi har høj beskæftigelse, lav ledighed, tillid til hinanden og meget stabile og socialt retfærdige samfund. Det er godt gået. Og resten af verden kommer til at stille spørgsmålet igen og igen: Hvordan sikrer vi en grøn udvikling og en grøn transformation uden at sætte den sociale retfærdighed eller ligheden over styr?

Det er vi i gang med at vise at vi kan. Så jeg kunne slutte med bare at sige tillykke og godt gået og tak for et godt samarbejde, men jeg synes jo omvendt, at evner forpligter, og når vi nu kan det, vi kan, i Norden, så skal vi også evne at række endnu længere ud, og det gælder ikke mindst på det grønne område. Jeg var meget glad for og også stolt af, at mange af os netop i Glasgow stod side om side sammen med de nordiske pensionskasser og kunne fremvise et også globalt set rigtig, rigtig stærkt initiativ for at sikre klimafinansiering. Det er helt afgørende.

Det er vigtigt, at I i dag har besluttet jer for at sætte erfaringer fra covid-19-krisen på dagsordenen. Der er meget, vi skal lære af den, og det nok vigtigste, vi skal tage med, er, at der kommer flere kriser. Der kommer flere kriser, og vi ved ikke, hvad de kommer til at handle om, men vi ved, at vi skal være bedre forberedte. Det skal vi hver især, og det skal vi i fællesskab. Så der er gode erfaringer at tage med. Min gode kollega, Katrín fra Island, sagde på et møde tidligere i dag, at noget af det bedste ved det nordiske samarbejde er, at man bare kan tage telefonen og ringe til hinanden. Det skal vi blive ved med at gøre. Tak for ordet.

